

РЕШЕНИЕ

№ 7583

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9262** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група при СДВР, отдел "Пътна полиция", против Решение от 11.05.2023 г. на СРС по НАХД № 10985 по описа за 2022 година., с което е отменено Наказателно постановление № 22-4332-011355 от 22.06.2022 г. на началник група в ОПП – СДВР. С последното на А. А. К. е наложено наказание глоба в размер на 200,00 (двеста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е неправилно, тъй като е постановено при допуснато нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Изложени са подробни съображения относно законосъобразността на НП. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В случай, че касационната жалба не бъде уважена и са претендирани разноски за адвокатско възнаграждение, се моли за присъждането им в минимален размер.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Представя отговор на касационната жалба. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба. Моли оспореното решение да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление, районният съд, въз основа на събраните писмени доказателства, е приел за установено, че на 05.04.2022 г. около 03:21 часа в [населено място] жалбоподателят А. К. е управлявал лек автомобил Р. Р. 4С с регистрационен номер С. по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Водачът К. бил спрян от служители на ОПП - СДВР, които при извършена служебна проверка на документите на водача и на автомобила установили, че същият е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП от дата 24.11.2021 г. На водача е съставен АУАН Серия GA № 563460 от 05.04.2022 г. за нарушение на чл.140, ал.1, пр.1 от ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, като последното нарушение, касаещо непредставянето на контролен талон не е залегнало в обжалваното НП. От изисканата служебно прокурорска преписка са приобщени писмени доказателства, че процесният автомобил е бил собственост първоначално на А. България ЕООД, а впоследствие е придобит от А. И. ЕООД. От представената от адв. М. служебна бележка, както и от показанията на свидетеля Ц. е установено, че жалбоподателят К. е бил на длъжност „шофьор“ в дружеството и във връзка с осъществяване на търговската дейност на същият е предоставен процесният автомобил, който е собственост на дружеството.

Въз основа на установената фактическа обстановка, СРС приел, че НП е издадено от компетентно длъжностното лице, като при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на нарушителя. Относно приложението на материалния закон СРС е намерил, че липсват доказателства К. да е знаел, че лекият автомобил е служебно deregистриран. Това дало основание на съда да отмени наказателното постановление, поради липса на установена субективна страна на соченото нарушение.

Решението на първостепенния съд е правилно.

С оглед установената в хода на съдебното следствие фактическа обстановка, районният съд правилно е приел, че привлеченото към административнонаказателна отговорност лице не е осъществило състава на административното нарушение по чл.

140, ал. 1 от ЗДвП от субективна страна.

С разпоредбата на чл. 140, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП, в относимата редакция (Изм., ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), законодателят е въвел изискване, по пътищата, отворени за обществено ползване, да се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Условието и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС, се определя с Наредба №I-45/24.03.2000 г. на МВР, като задължението за деклариране на настъпилите промени в данните за регистрацията на МПС е за собственика, според разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от Наредбата, а в разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП е предвидена възможността служебно да бъде прекратена регистрацията на МПС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Разпоредбата на чл. 175, ал. 3, предл. първо от ЗДвП, от своя страна, предвижда налагане на глоба в размер от 200 до 500 лева и лишаване от право на управление на МПС, за срок от 6 до 12 месеца, за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, а съгласно § 6, т. 25, предл. първо от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство.

По делото е безспорно установено, че ответникът по касация е управлявал процесния лек автомобил, поради което е имал качеството "водач" на МПС. Автомобилът е бил управляван по път, отворен за обществено ползване, като това МПС, към датата на поверката, е било със служебно прекратена регистрация. Административнонаказващият орган обаче не е ангажирал доказателства, които да обосноват субективната страна на деянието, а именно - наличието на знание у страна на дееца за обстоятелството, че управляваното от него МПС с посочения регистрационен номер, е с прекратена регистрация. Прекратяването на регистрацията на процесния автомобил е извършено по реда на цитираната по-горе норма на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, като съгласно същата, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването му не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Анализът на установената фактическа обстановка на основата на законовата регламентация относно регистрацията на МПС, респ. прекратяването и възстановяването ѝ, обуславя извода, че водачът на МПС, доколкото не е нито новият собственик на МПС-то, а няма данни да е бил предишният такъв, не е бил длъжен и не е могъл да знае факта, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация, доколкото това е станало служебно чрез отбелязване в автоматизираната информационна система.

Предвид това и въз основа нормата на чл. 6 от ЗАНН, определяща за административно нарушение деяние, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, се

обулавя извод, че К. не е действал виновно, включително и при форма на вината - непредпазливост, каквито доводи се поддържат в касационната жалба./ В този см. ТП №9 по тд №3/2022г. на ВАС и ВКС, Р.. №2873/23г. по КАНД 1926/23г. , Р.. №2519/23г. по КАНД 572/23г., Р.. №2809/23г. по КАНД 2465/23г., всички на АССГ/.

Съобразно гореизложеното, касационният съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон и при липса на заявените в касационната жалба основания за неговата отмяна, поради което е длъжимо оставянето му в сила.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за пред настоящата инстанция, съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН и приложения списък . Видно от представения договор за правна защита и съдействие, последният е заплатил изцяло и в брой адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева. С оглед актуалната редакция на Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, договорения и заплатен хонорар не е прекомерен.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София - град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.05.2023 г. на СРС по НАХД № 10985 по описа за 2022 година.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. А. К. ЕГН [ЕГН] сумата от 600 /шестстотин/ лв. - разноски за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

